

"סוד החשמל"

אחר מין תורת הנסתר לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת וארא ה' אלפים תשע"ב [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

מדוע נעשה נס לחטים במפת ברד

הסטרך אחר, וזה שאומר רש"י שם, החטים פלאי פלאים נעשו להם שלא לקו. דזה היה בבחינת הפלאי פלאות שנעשו לישראל ולצד הקדשה, שלא לקו במכות מצרים. וכן הפסמת לא לקתה, דמצינו בגמרא (מנחות ע.) **בסמין מין חטים**. ואחר שמכה זו לא הספיקה להוציא את ישראל ממצרים, הביא הקב"ה את מפת ארבה שאכל גם את החטה. דסוף סוף חטה זו אף שהיא יותר רוחנית מהשעורה לפי ערך, היא היתה שיכת למצרים. וכן רואים שהשחתת השעורה היתה על ידי ברד באפן ששום בריה לא נהנתה מזה, בבחינת השחתה גמורה. לעמתה השחתת החטה נעשתה על ידי הארבה באפן שהארבה עצמו אכל אותה ונהנה ממנה, ולא היתה זו השחתה גמורה ללא תועלת. וכן מובא בספר 'יטב לב' שהארבה אכל גם את החטים של בני ישראל בארץ גשן, כמו שכתוב (שמות י, טו) **"ולא נותר כל ירק בעץ ובגשש השדה בכל ארץ מצרים"**. וכן **שעור"ה** מרמזת בפתוב המדבר על כספם של המצרים (בראשית מו, יד) **"וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים"** בדלוג הפוך של ז' אותיות, דכספם של המצרים שינן לבחינת שעורה, ויוסף היסוד לקט שעורים אלו כדי להעלותו לקדשה כפי שבארנו במאמר 'חשמל מילה', שיוסף לקט את הכסף במצרים כדי להכין את הרכוש גדול של כלל ישראל ביציאת מצרים, לצורך העלאת הניצוצות שבתוך ממון זה.

מצינו בזהר (פקודי רלז:) ששערות העגל שבולטות החוצה מהתפליון, הן בשביל לתת חלק לסטרך אחר בבחינת **שעיר לעזאזל**, שלא יקטרג על האדם שמניח תפליון. נראה דשעיר לעזאזל הוא מלשון שערות, שנותנים לסטרך אחר ושערות, שתהיה לו קצת ניקה ולא יקטרג. וכן מצינו בזהר (תצוה קפה:) ששולחים שעיר לעזאזל ולא עז, דשער העז יורד בעמק הסטרך אחר, מה שאין כן השעיר, אף ששינן לסטרך אחר, שערו אינו יורד בעמק הסטרך אחר, ומשמע מהזהר שם ששעיר לעזאזל נותן ניקה לסטרך אחר בבחינת שער. וכן עז הוא מלשון עז המסמל את מדת הגבורה שיוצאת להשפיע בעמק הסטרך אחר. וכן מצינו בזהר (צו כח.) שמקשר את **השעיר לעזאזל עם "עשו איש שעיר"**, וגם שם משמע ששעיר הוא מלשון שער.

מצינו במשנה (יומא טו.) **וכבש עשו לו מפני הבבלים שהיו מתלשים בשערו ואומרים לו טל וצא, טל וצא**, נראה דלכן היו מתלשים בשערו של המוליך את השעיר לעזאזל, לזרזו

לגבי יניקת החיצונים מהקדשה מצינו לשון **שערות**, שעיר לעזאזל, שערות התפליון, שערות הראש, **"עשו איש שעיר"**, מה שאין כן בקדשה מצינו לשון חוט או חבל, **"יעקב חבל נחלתו"**, חוט של חסד. נראה לבאר דיניקת החיצונים היא בצמצום גדול ובפרוד לכן היא בבחינת שערות דקות ונפרדות, מה שאין כן בקדשה שהשפע יורד בהרחבה ובאחדות הוא נמשל לחוטים וחבלים. וכן **חוטים** בגימטריא שמות הנו"ה אלהי. ולהבדיל **נימא** - שערה, בגימטריא **צואה** המסמל את השפע שירד לקלפה, כמו שכתוב (ישעי' כח, ח) **"כי כל שלחנות מלאו קיא צאה"**. וכן מצינו בגמרא (שבת כז:) שהשער אינו כשר לפתילה היות שהוא נכרך ונשרף ואינו מושך שמן. ונראה דדבר זה השתלשל בגשמיות לרמז שהשערות הרוחניות אינן שואבות שמן מלמטה להעלות למעלה מין נוקבין, דשערות מסמלות את הסטרך אחר. וכן מובא ב'אור החיים' (בראשית לב, טו) שיעקב שלח לעשו מנחה, בעלי חיים כמנן שעיר, ומבאר לדברינו דזה היה לסמל שיניקת עשו מיעקב היא בבחינת שעיר ושערות.

מצינו בזהר חדש (תיקונים כז:) שחטה היא בחינת חסד, ושעורה בחינת גבורה. ומבאר לדברינו דשפע הקדשה שהוא בבחינת חטה מלשון חוט הוא בבחינת חסד, לעמת השפע דקלפה שהוא בבחינת שעורה מלשון שערה שהיא בבחינת גבורה. וכן שעורים מלשון שערה הם מאכל בהמה, דהרשעים נמשלו לבהמה, וחוטים מלשון חוט הם מאכל אדם - אדמה לעליון. וכפי שבארו המפרשים (מהרש"א ר"ה טז. ועוד) שמקריבים בפסח קרבן שעורים, ובשבויעות קרבן חטים כדי שעל ידי עבודת ימי הספירה יהפך האדם עצמו מבהמה לאדם. וכן מובא במהר"ם שיק (תר"ג מצות מצוה י) שקמח שעורים קשה לשכחה, ושכחה באה מהסטרך אחר. וכן **חוטים** בגימטריא **חסד**.

כתוב (שמות ט, לא) **"והפשטה והשערה נפתה וגו': והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה"**. ומבאר רש"י **החטים פלאי פלאים נעשו להם שלא לקו**. וצריך להבין מדוע ה' עשה נס לחטה ולכסמת שלא לקו, ומדוע לקו השעורים והפשטה, נראה לבאר דהמכות במצרים היו רק כנגד המצרים, היינו נגד הקלפה, ולבני ישראל המכות לא הזיקו כלל, וכיון שהשעורה הגשמית שיכת לקלפה יותר מהחטה הגשמית, לכן היא לקתה תחלה, דמה שיותר קלפה המכה שלטה עליו יותר מהר, וכן חוטי הפשטה מסמלים את

דאנשים אלו לא היו אנשים כשרים, והיו בבחינת נציגים של הסטרא אחרת בבית המקדש, שדואגים ליניקתו, כדי שלא יקטרג עליהם וכו'. לכן היו **מתלשין בשערו**, לתת לסטרא אחרת יניקה משער זה, עד שיקבל שפע מהשער של השעיר לעזאזל, ושביתתים לא יקטרגו. וכן ראיתי בשם האדמו"ר ר' משה ליב מסאסוב זצ"ל שהכתוב (קהלת ז, יד) **"גם את זה לעמת זה עשה האלהים"** ר"ת **"עזאזל"** דשם נמצא הלעמת זה של הקדשה. וכן **עזאזל** בגימטריא **עלטה** המרמזת על שליטת אמות העולם והסטרא אחרת כשישראל בגלות, כמו שכתוב (בראשית טו, יז) **"ויהי השמש באה ועלטה היה"**. וכתוב זה מדבר על גלות ישראל, כמובא ב'בעל הטורים' שם.

מצינו במשנה (יומא טז) **ודחפו לאחוריו והוא מתגלגל ויורד, ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה אברים אברים**. נראה דלכן היו לוקחים את השעיר לעזאזל לראש הר ומשליכים אותו עד שנעשה אברים אברים, לרמז שהשפע שהסטרא אחרת יונק מהיסוד דקדשה שהוא בבחינת הר כדבארנו במאמר 'חשמל לולב', מגיע אליו בפרוד, בבחינת אברים אברים, דחוטי הסטרא אחרת נפרדים, ויניקתם היא בפרוד, לכן משפיעים להם בפרוד.

מצינו בזהר (תולדות קלט:) שיעקב בשל נזיד עדשים עבור עשו לתת לו יניקה בבחינת שעיר לעזאזל. נראה דלכן הכתוב (בראשית כה, ל) **"ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם"** ס"ת **"נימ"א**, דיניקת עשו היא בבחינת שערה. וכן **"האדם האדם"** בגימטריא **נימא**. וכן **עש"ו** מרמז בכתוב (דברים א, ח) **"ארץ חטה ושערה"** בהפוך אותיות, דעשו הוא בבחינת שעורה.

נראה דלכן עצם המת מטמא, רק אם הוא גדול כשעורה, כמובא בגמרא (עירובין ד) **עצם כשעורה**, דרוח הטמאה שהיא בבחינת שעורה נדבקות לעצם המת רק אם יש בו שעור שעורה. וכן מצינו ברש"י (שמות ח, יד) **אין השד שולט על ברנה פחות מכשעורה**. ובארנו במאמר 'חשמל ציצית' שהשדים נקראים **שעירים**, והם שיקים לסטרא אחרת, וגם כאן רואים שהסטרא אחרת אין להם שליטה בפחות מכשעורה. וכן מצינו בגמרא (נדה כה.) שיסוד הנוקבא של עבר נמשל **לשעורה**, ובארנו במאמר 'חשמל דם' שיש לקלפות אחיזה ביסוד הנוקבא. וכן נראה דהמדה שבה מודדים שעורים נקראת בשם **חמר שעורים**, לסמל שהשעורים שיקים לדרגת **החמר**, החמריות, שזו הדרגה שלמטה, כפי שבארנו במאמר 'עני ורוב על החמור'. וכן מצינו בזהר חדש (רות צג.) שקלפת רוח סערה נקראת **סערה**, מלשון **שערה**, ומלשון **"עשו איש שעיר"**.

מצינו בגמרא (מ"ק כח.) שבזמן מיתתו של רבא הוא בקש מאחיו רב שעורים שיבקש ממלאך המות שלא יצער אותו בזמן מיתתו. נראה דרבא בקש **מרב שעורים** פיון ששרשו מבחינת שעורים דקדשה, הוא יוכל להשפיע על מלאך המות ששיך לשעורים דקלפה, כפי שבארנו במאמר

'כח האחדות' שלכל קלפה יש כבוד לקדשה שממנה היא יונקת.

וכן מצינו בזהר (אחרי ע.) שהשעירים וכל מינים רעים מלאים שערות. וכפי שבארנו שהשדים והמזיקים נקראו **"שעירים"**, מלשון שער, דהסטרא אחרת הוא בבחינת שער. וכן מצינו במדרש (במדב"ר יב, ג) **אמר רב הונא בשם ר' יוסף קטב מרירי עשוי קלפין קלפין, שערות שערות, עינים עינים**, וכן מובא ברמ"א (י"ד קצח, ו) שיש אנשים שהשדים קולעים את שערותיהם בלילה.

כתוב (דברים לב, יז) **"יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבותיכם"**.

ומבאר רש"י **"לא שערום אבותיכם"**, לא יראו מהם, לא עמדה שערתם מפניהם, דרך שערות האדם לעמד מחמת יראה כן נדרש בספרי. רואים שהלשון **"שערום"** בכתוב, היא מלשון **שערות**. נראה לבאר הכתוב באופן אחר, שעבודה זרה זו שהיא בבחינת שערות של סטרא אחרת, **"לא שערום אבותיכם"**, אבותיהם לא עבדו עבודה זרה. ונראה דלכן שערות האדם עומדות בזמן שהוא מפחד, דבזמן יראה מתקשר האדם לחוטי הגבורה, שמהם באה היראה. וחוטי היראה והגבורה הם בבחינת שערות דקות המשפיעות בצמצום, והתקשרות זאת משפיעה על שערותיו הגשמיות שיעמדו.

כתוב (הושע ו, י) **"בבית ישראל ראיתי שעוריה"**, וכן כתוב (ירמי' ה, ל) **"ושעוריה נהיתה בארץ"** נראה דשחיתות נקראת בשם **"שעוריה"** מלשון **שערה**, לרמז שהתקשרו עם שערות הסטרא אחרת.

מצינו בגמרא (שבת סב:) **"וה' פתהו יערה" רב ושמואל חד אמר שנשפכו בקיתון וחד אמר שנעשו פתחיהו פיעור**. ומבאר רש"י **בקיתון שופכות דם זיבה, פיעור נתמלאו שער**. נראה דלכן הענש של בנות ישראל על זנות היה שעירותן נתמלאה שער, לרמז על הסטרא אחרת שיונקים ממקום זה שהם בבחינת שערות. וכן דם זיבה מסמל את הסטרא אחרת כדבארנו במאמר 'חשמל דם'.

[במחקר מדעי בענין שערות שפרסם בעתון 'המודיע' (ו' בטבת תשס"ו) מובא שהשערות צומחות מתוך תאים בעור שכביכול **מתים**. והשערות הן החיות שהיתה בעור ומתה ויצאה החוצה. וזה שהשערה ממשיכה לצמח הוא משום שיש עוד תאים שמתים ודוחפים אותה החוצה. ולכן אין שום פאב בחתוך השערות, דהן בבחינת מתות. נראה דלכן הסטרא אחרת נמשלו לשערות, דכשם שהשערות מסמלות השפעה שיוצרת למקום המות, כך ההשפעה שיוצרת לסטרא אחרת היא השפעה שיוצרת למקום המות. כפי שבארנו במאמר 'רשעים בתייהם קרויים מתים', שגם למתים יש חיות מצמצמת ששורה עליהם שנקראת הבלא דגרמי, וחייהם של הרשעים היא באותה בחינה של החיות המצמצמת שיש למתים. וחיות זו היא בבחינת שערות שמשפיעות בצמצום גדול כדלעיל.]

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן

בתהילים מדבר על מלך המשיח "יהי שמו לעולם לפני שמש ונזן שמו", והמזמור מסיים, "כלו תפלות דוד בן ישי". המרמז על הסוף והקץ.

והוסיף הרה"ג ר' ז' ר' שליט"א שפצינו עוד ראיה למאה שלנו מהזהר (תיקונים עז): **ושישי איהו אלה שתינתא,**

שביעי יסוד. היינו אלה השישי הוא נגד היסוד, ולשון "השישי" כולל ה' תנתא שהיא שביעאה דשישי, בסוד ה' תנתא עטרת היסוד, ואת זה השלמנו בשנת ת"ש כשנשלמה המאה השביעית, ואז נוסף עוד ע"ב שנים כמנין "ויכלו", ללב"י גליתי, שהוא השתלמות והתכללות השמים והארץ יסוד ומלכות, יחוד קב"ה ושכינתיה, שהוא עת המסגל לגאלה. והוא סוד שנת תשע"ב

הבאה עלינו לטובה. ושמעתי מהרה"ג ר' מנחם זיסמן שליט"א ש**תשע"ב** אותיות בתשע, לרמז על ספירת היסוד התשיעית. דבשנה זו יבא היסוד לתכליתו ושלמותו. או באופן אחר **תשע"ב**

אותיות ב' פעמים **תשע** כמנין ח"י המסמל את היסוד. ובכלל כל העשר שנים מתש"ע ואילך מתקשרים ליסוד בגלל שהם שייכים לאותיות תש"ע, שהוא מספר המסמל את היסוד. וכן מובא בכמה מקומות בספר 'קול התור' בשם הגר"א שהגאולה תלויה ביסוד, ובחילוף אותיות **טצ"ץ** שמתחלפות בחילוף אי"ק בכ"ר. ושוב

רואים את המספר תשע. אות **ט'** מספרה **תשע**, אות **צ'** מספרה **תשעים**, ואות **ץ'** מספרה **תשע מאות**. וכן מובא בספר 'חסד לאברהם' (מעין א' נהר ג) **אמנם ימשוך שיעור גלות הזה עד רדת מדרגות אלו זו אחר זו, והיודע לשער ולמנות שיעור מהלך זה כמה אנו יורדים מדי יום ביום, ידע שיעור גלותנו עד כמה, וידע זמן הגאולה, וזה שאמר הכתוב "סוכת דוד הנופלת", כי לעולם היא נופלת ויורדת עד שתשכב לעפר, ואז "קומה עזרתה לנו".** רואים שגאולת בעיתה תהיה כשעם

ישראל יהיו בתכלית הירידה. ומספר תשע הוא התחתון ביותר בספרות שהם מאחד עד תשע. וכן ידוע מה שכותב הספר 'ברית מנוחה' על החודש התשיעי והיום התשיעי והשעה התשיעית, שהם הזמנים המסוגלים ביותר להתחבר לקב"ה. וכן רבי נחמן מברסלב כשמדבר על קץ בעיתה, הוא אומר **קץ האמת.** (עיין ליקוטי מוהר"ן קפז) **ואמת** במספר קטן **תשע**, וכפי שידוע שהמספר הזה תמיד חוזר על עצמו ומתגלה בו סוד האמת. וכן מובא בשער מאמרי רשב"י להארז"ל (ע' מה), שהיסוד הוא בבחינת אות ט'. וכן ט' פעמים **ט'** בגימטריא **יסוד.** וכן **שבת** המשפיעה את שפע

עין בגימטריא הגר"א על המכילתא (שמות יד, ט), ובמדרש תלפיות ערך גוג, שמלחמת גוג ומגוג תחל ג' שעות קודם הניץ החמה של הושענא רבא, ותמשך ג' שעות בלבד. ועל זה אנו מתפללים הושענא שלש שעות. ואם נחבר דברים אלה לדברי הזהר שהבאנו, יוצא שיום הושענא רבא תשע"ג צפוי להיות יום מלחמת גוג ומגוג. ושמעתי מהרה"ג ר' מנחם זיסמן שליט"א שג' שעות אותיות **תשע"ג.** וכן **תשע"ג** בגימטריא הניץ הושענא רבא. וכן הנסח שאומרים בתקון חצות ויאמר לעם דל השואל. ובא לציון גואל. בגימטריא **תשע"ג.**

ואם נעין בדברי הזהר שם שדורש את דבריו על הפסוק **"צדיק כפתור יפרח כארז בלבנון ישגה וגו"**, נראה שההגדרה סוף גלותא על סוף תמוז תשע"א היא עדין לא הגדרה לביאת המשיח, ויש תהליך שמתחיל מההגדרה של סוף הגלות, ואחר כך ביאת המשיח, ואחר כך תחית המתים, ואחר כך האלה השביעי, ואחר כך שמים וארץ חדשים. וזה לשון הזהר **"צדיק כפתור יפרח", על גלותא דבבל אתמר וכו', כפארז בלבנון ישגה, בגלותא בתרא, הוא פהאי ארז דאתעבב לסלקאה, ומשעתא דסליק עד דקאים בקיומיה, הוא יומא ושירותא דיומא אחריןא, עד דעביד צל בנהורא דיממא. שותולים בבית ה", לזמנא דמלכא משיחא, בחצרות אלהינו יפריחו, בתחית המתים, עוד ונובון בשיבה", בהוא יומא דישתכח עלמא חרוב, דשנים ורעננים יהיו, לבתר, דכתיב "השמים החדשים והארץ החדשה".** וכן **"כפארז"** בגימטריא רכ"ח מנין השנים מתשע"ב עד סוף הששת אלפי שנים. והוסיף הרה"ג ר' משה לוינגר שליט"א ש"בלבנון ישגה" מרמז על בית המקדש שנקרא לבנון.

מצינו בזהר (תיקונים עז): ששבעים אמות הם בסוד **שבעים** ו**שתים** אמות, כי יש מעליהם שני ממנים שהם ס"מ ונחש. והחסד דקדשה שהוא בגימטריא **ע"ב** מתגבר עליהם. וכן רואים בסדור הרש"ש לזמנים נוראים שמכונים שם **ע"ב** בד' מקומות שמזכירים ו**בכו** על הגאלה; ו**בכו** יתקדש שמך. ו**בכו** תן פחדך. ו**בכו** תן פבוד. ו**בכו** צדיקים יראו וישמחו. ומכונים **שבכו** בגימטריא **ע"ב**, ומכונים ד' בחינות שיש בשם ע"ב. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א ש**גאולה התשע"ב** בגימטריא **ספירת חסד.** והוסיף הרה"ג ר' מנחם זיסמן שליט"א שמזמור **ע"ב**

היסוד במספר קטן תשע. דספירת היסוד היא התשיעית מעשר הספירות, כשסופרים גם את הספירות הראשונות שהן שרש היסוד. וכן מצינו בזהר (הקדמה ג.) שהיסוד הוא בבחינת אות ט' שהאור הגנוז נגזר בתוכה ויתגלה לעתיד לבא. וכן האות צדי"ק המסמלת את היסוד מספרה תשעים. וכן יה' פעמים ו' בגימטריא תשעים דיה' פעמים ו' מרמז על כל התשע ספירות שנגללות באותיות יהו' לכן הן בגימטריא תשעים. וכן רואים שהספרות שש ותשע יש להן אותה צורה אלא שזו עגלה למטה וזו עגלה למעלה. וכן מצינו קשר בין בגימין המשפיע את שפע היסוד עם מספר תשע, כמו שכתוב (במדבר ז, ט) "ביום התשיעי נשיא לבני בנימן". וכן פורסם שבערב ראש חודש אב תשס"ט לפני שהתחיל העשור של מספר תש"ע, היה ליקוי חמה גדול במזרח הרחוק, וכשהירח זז מהשמש והשמש התחילה להאיר, היא האירה בצורת מגן דוד, והדבר עשה רעש גדול בעולם. וביאר הרה"ג ר' מנחם זיסמן שליט"א שלפני שהעולם נכנס לעשור של הקץ, שבה ה' מחזיר את המלכות לבית דוד, לקיים את שבועתו לדוד. התקיים הפסוק (תהילים פט לז) "זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: פירח פון עולם ועד בשחק נאמן סלה". וכפי שמבאר רש"י שם "ועד בשחק נאמן" הירח והשמש עדים לו. היינו שהשמש והירח מעידים על חזרת המלכות לבית דוד. לכן בזמן ליקוי חמה שמסמל את נפילת אומות העולם, העידו השמש והירח על חזרת מלכות בית דוד בקרוב אכ"ר..

מובא ברמב"ן (ביאור על "הנה ישכיל עבדי") המשיח בתשובה יבא מיד, ואם לאו, יתאחר עד הקץ הבא עליו בשבועה, כדכתיב, "וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם". ורואים שגאלת בעתה היא בסוד שבועה, שהקב"ה נשבע לגאל את עם ישראל בעתה. והוסיף הרה"ג ר' מנחם זיסמן שליט"א שהלשון שבועה על הגאולה מזכרת גם בפרשת שירת האזינו בפסוקים המדברים על הגאולה העתידה (דברים לב, מ) "כי אשא אל שמים ידי ואמרת חי אנכי לעולם". ובאר ש"אשא בגימטריא שב. שהוא שבעת בארמית, היינו תשע"ב. וכן "כי אשא אל שמים ידי" ר"ת בגימטריא "שכבי" ומצינו בזהר חדש (רות קז.) "ואם יעידו עליך מעשים טובים לגאל אותך וגאל, ואם לא וגאלתיך אנכי". חי ה' שכבי עד הבקר, עד שיבא הבקר והארת הגאולה. וכן מובא בספר 'שפת אמת' (שבועות תרנ"ח) "ואם לא יחפץ לגאלך שכבי עד הבקר" הוא הגאולה בעתה. ורואים בשני המקומות את סוד גאולת בעיתה, שהיא בסוד שבועה דרך בחינת ח"י, דחי מסמל את היסוד. וכפי שכבר בארנו שתשע"ב הוא

אותיות ב' פעמים תשע כמנין ח"י. וכן "חי הו"ה שכבי עד הבקר" עם האותיות בגימטריא תשע"ג.

וכן רואים מהפסוקים בסוף דניאל שארבעים וחמש שנה קודם הקץ יקרו דברים בנוגע למקום המקדש. כמובא שם (יב, יא) "ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמים ימים אלה מאתים ותשעים: אשרי המחפה ויגיע לימים אלה שלש מאות שלשים וחמשה: ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימיו". ואם הקץ הוא שנת תשע"ב יוצא שארבעים וחמש שנה קודם היא שנת תשכ"ז שהיתה מלחמת ששת הימים בה עם ישראל לנסיים גדולים וחזרו להתפלל בכתל המערבי. וכן שנת ה' תשע"ב במילוי האותיות ה"י ת"ו ש"ן ע"ן ב"ת עם שתי המילים בגימטריא 1335.

ויתכן שלפסוק הזה פונו בני משפחתו של הרה"ג ר' יצחק שלמה זילברמן זצ"ל שיש להם מסרת מהגר"א על שנת תשע"ב כשנת קץ, היוצאת מפסוקי שירת האזינו. כי סוד הקץ בעתה הוא בסוד השבועה כדבארנו. וכן הפסוק הזה שה' נשבע שאם לא יזכו הוא יביא את הגאולה בעתה, "כי אשא אל שמים ידי" בגימטריא ה' תשע"ב. וכן המשך הכתוב "ואמרת חי אנכי" עם האותיות והמלים והכולל בגימטריא תשע"ב. וכן הפסוק נמצא בפרק לב פסוק מ' יחד ע"ב. והוסיף הרה"ג ר' משה לוינגר שליט"א שהפסוק הוא הראשון אחרי ששי, שמרמז על האלה הששי שבו תבא הגאולה. וכן המשך הכתוב שם "אם שנותי ברק חרב". עם האותיות והכולל בגימטריא תשע"ב. וכן "אם" ר"ת אליהו משיח. והוסיף הרה"ג ר' מנחם זיסמן שליט"א שה"חי אנכי לעולם" מרמז על חבור משיח בן יוסף, ומשיח בן דוד, שהוא הסוד של שנת תשע"ב בתהליך של גאלת בעתה. ח"י מרמז על יוסף היסוד, ועולם מסמל את המלכות של דוד. וכן "אנכי" בגימטריא יסוד ומסמל את היסוד כדבארנו במאמר 'חשמל מילה'. ורואים לשון דומה גם בפסוק בדניאל שה' נשבע על גאלת בעתה (דניאל יב, ז) "וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם פי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה". וכן "וירם ימינו ושמאלו" עם האותיות והמלים בגימטריא תשע"ג. וכן תשע"ג במילוי האותיות ת"ו ש"ן ע"ן גימ"ל בימטריא משיח בן יוסף משיח בן דוד.

וכן הכתוב שדוד המלך אומר למשיח להתחיל לפעל בעולם. (תהילים מה, ז) "חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך". בגימטריא התשע"ב. או באפן אחר "חרבך על ירך גבור"

בג'מטריא תשע"א. ופסוקים אלו נמצאים בפרק מה בג'מטריא גאולה. והוסיף הרה"ג ר' מנחם זיסמן שליט"א ש"חרבן" או "ירך" בג'מטריא ר"ל כמנין השנים מתחילת תשע"א עד סוף הששת אלפי שנה.

וכן מובא בספר 'מגיד הרקיע' בעניני קדוש החדש, (עמוד 119) במדה וראש חדש ניסן תשע"ג יקבע ביום המולד [לפי הלוח שלנו] תגיע תקופת שמואל [לראשונה מיציאת מצרים] לתחילת ליל כ"ח ניסן, כפי שהיתה בשנה שיצאו ממצרים. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שראש חודש ניסן בג'מטריא תשע"ג במלוי האותיות ת"ו ש"ן ע"ן גימ"ל.

וכן השתלשלה של שהמלך שמלך בארה"ב נקרא אבמ"ה ר"ת ארור המן ברוך מרדכי, דסוד הכושים הוא סוד הפורים, ומתגלה בעולם האור של אבא לסים את הנסירה לקראת הבית השלישי שיבנה במהרה בימינו אמן. וכן ארור המן או ברוך מרדכי, כל אחד מהם בג'מטריא ברק חוסיין אופאמה. וכן שתי האותיות הראשונות של אבמ"ה ר"ת ארור ברוך. ומרמזות על חדש אב שהוא חדש החרבן, והוא ר"ת אדום בבל שהחריבו את שני בתי המקדש כמובא בשל"ה. וכן כתבו לי שתאריך הולדתו כ"ב באב תשכ"א, ושוב רואים את חדש אב, ואת הש"ך דינים. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שגוג ומגוג התשע"ג בג'מטריא חייב איניש לבסומי בפוריא.

מובא בפרוש הגר"א לתקוני זהר (תיקון כא) כל המבול והמעשה דשליחות יונה מתפרש הכל על הגלות והגאולה. וגם כאן מרמז בכתוב (בראשית ה, י) "ויחל עוד שבעת ימים אחרים וגו'", [אותיות תשע"ב]. ותבא אליו היונה לעת ערב [בג'מטריא תשע"ב] והנה עלה זית טרף בפי' וידע נח כי קלו המים מעל הארץ. וכן "עלה זית טרף בפי'". מרמז על קבלת שפע מזון ישירות מה', כמובא בגמרא (סנהדרין קח:): "והנה עלה זית טרף בפי'". אמר רבי אלעזר אמרה יונה לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם יהיו מזונותי מוררים כזית ומסורים בינך, ואל יהיו מתוקים כדבש ביד בשר ודם. ונבאר לקמן שבשנת תשע"ב תתחיל השפעת שובע ופרנסה לצד הקדושה ישירות מה', ולא כמו בזמן הגלות שמקבלים דרך הקליפות.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' יעקב אבוטבול שליט"א שרבי נחמן כותב בספר המדות (אמונה נא) משיח יבא בשנת ברכה. ומסוף שנת תשע"ב נשארות ברכ"ה שנים עד סוף האלף הששי. וכן יבא בשנת עם האותיות והכולל בג'מטריא תשע"ב. ומרמז גם

בכתוב שהאריז"ל מביא על קץ הגאולה כדלקמן, "ויהי מקץ שנתים ימים" דמספר "מקץ" פחות "שנתים ימים" מסוף האלף מגיע לשנת תשע"ב. היינו "ויהי" לשון צער יסתיים בזמן זה.

כתוב (ויקרא כה, מז) "וכי תשיג יד גר ותושב עמך וימך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: אחרי נמכר גאולה תהיה לו אחד מאחיו וגאלנו". ומבאר רבנו בחיי שם "וכי תשיג יד גר ותושב", "גר" זה נבוכדנצר מלך בבל, "ותושב" זו מלכות מדי, "ונמכר לגר תושב עמך" זו מלכות יון, "או לעקר משפחת גר" זו רומי. "אחד מאחיו וגאלנו" הוא משיח בן דוד שהוא משבט יהודה מיחד שבכל השבטים, ועוד יכלול "אחד מאחיו" כלומר שיהיה הגואל בשר ודם פשאר האחים, נולד מאב ואם כדמיון משה שהיה הגואל הראשון שבמצרים. וגם כאן הפסוק המרמז על הגאולה העתידה, "אחרי נמכר גאולה תהיה לו אחד מאחיו וגאלנו". ר"ת וס"ת בג'מטריא ה' תשע"ב. וכן מובא ב'חתם סופר', שיש לו קבלה שבפסוק הזה נרמז קץ הגאולה.

מובא בקונטרס 'נשמתין חדותין' מהגר"מ מורגנשטרן שליט"א (ויחי תשע"ב) שלפני שנים הגר"מ ביקש מר' לייב פרידמן זצ"ל תלמיד החפץ חיים שיגלה לו אחד מהל"ו צדיקים נסתרים וענה לו שהרה"צ ר' מענדל גפנר זצ"ל הוא מל"ו צדיקים נסתרים, והלך הגר"מ להרב גפנר זצ"ל, וסיפר לו הרב גפנר שהיה מנהגו לסגור עצמו בכל יום בכותל מול קודש הקדשים ולסיים בו את ספר התהילים בהתבודדות, וכשהגיעה שנת תשל"ו שהיתה שנת הקץ של האריז"ל, שלח לו כ"ק אדמו"ר מקלויזנבורג ז"ע בתחילת השנה שבשנה זו יכין שתהא כל תפילתו רק עבור הגאולה השלימה בלבד, וכך עשה שפרקי התהילים שאמר בכל יום היו עבור ביאת המשיח ברחמים בלבד, וכן הוא ייסד את ברכת הכהנים ההמונית לקירוב הגאולה ברחמים. והנה ביום אחד מימות שנה זו שלח לו גם כ"ק אדמו"ר מביאלה ז"ע שיאסוף למחרת הרבה נשים צדקניות בכותל המערבי שתתפללנה על הגאולה שלימה, ובאותו יום באמצע אמירתו את ספר התהילים באותו חדר סגור שלא היה יכול שום אדם להיכנס שם, פתאום ראה שעומד לידו כושי גבוה, ונבהל הרב גפנר מאוד ותמה איך נכנס הכושי הזה לשם, ופנה אליו הכושי באיום ואזהרה ואמר לו 'לא יועיל לך שום דבר'. ונעלם משם, ושלח וסיפר זאת לאדמו"ר מביאלה, ואמר שנראה מזה שאין לעשות אסיפת הנשים שלא לדחוק את הקץ ושלא להתגרות בס"מ.

הַנְּבִיא עוֹבְדֵיהָ נִבְּא עַל מַפְלַת אָדוּם בְּזִמְנֵי הַגָּאֵלָהּ, וְכֵן כְּתוּב (עובדיה א, ד) **"אִם תִּגְבֶּיהָ כְּנֶשֶׁר וְאִם בֵּין כּוֹכְבִים שִׁים קִנְן מִשָּׁם אֹרִיחַךְ נָאִם ה'":** אִם גְּנָבִים בָּאוּ לְךָ אִם שׁוֹדֵדֵי לֵילָה אֵינְךָ נִדְמִיתָה הַלּוֹא יִגְנְבוּ דַיִם אִם בּוֹצְרִים בָּאוּ לְךָ הַלּוֹא יִשְׁאִירוּ עַלְלוֹת: אֵיךְ נִחַפְשׁוּ עֵשׂוּ נִבְעוּ מִצְפְּנֵי". וּמִבְּאֵר רַש"י **"אֵיךְ נִדְמִיתָה"** לְמָה נִרְדַּמְתָּה דַיִם וְנָאִם עַד שֶׁגְנְבוּ כָּל רְצוֹנִם. הַלּוֹא בּוֹצְרִים יִשְׁאִירוּ עַלְלוֹת, וְאֵלָה לֹא יִשְׁאִירוּ לְךָ כְּלוּם כִּי יִחַפְשׁוּן וַיִּגְלוּ וַיִּדְרָשׁוּ מִצְפְּנֵיךָ. וְרוֹאִים שֶׁהַנְּבִיא מִמְשִׁיל אֶת מַפְלַת אָדוּם לְעֵתִיד לְבֹא, לְנִפְיָלָה, כְּמוֹ נֶשֶׁר בֵּין כּוֹכְבִים שְׂנוּפֵל, וְגְנָבִים וְשׁוֹדֵדִים שְׂמֻגְלִים אֶת כָּל צְפֻנוֹתָיו שֶׁל אָדוּם. וְכֵן בְּחוֹתֵם הַרְשָׁמִי שֶׁל נְשִׂיא אֶרֶץ מִצְרַיִם נֶשֶׁר בֵּין כּוֹכְבִים, כְּדַבְּרֵי הַפְּסוּק. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מְנַחֵם זִיסקֵמָן שְׁלִיט"א שִׁיעֵקֵב רָצָה לְהַכְנִיעַ אֶת בְּחִינַת הַנֶּשֶׁר שֶׁל אָדוּם, לְכֵן הוּא שֶׁלַח מִנְחָה לְעֵשׂוּ כַּמִּנְיֵן נִשְׁרָר, לְפִי הַחֲשׁוֹן שֶׁגַּמְלִים מְנִיקוֹת וּבְנִיָּהם הֵיוּ יָחִד שְׁלוּשִׁים, (עֵיין בְּרַש"י בְּרֵאשִׁית לֵב טז).

מוֹבָא בְּלִקוּטֵי תוֹרָה' לְהַאָרִיז"ל (מקץ) **"וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים"** הִנֵּה **"שְׁנָתַיִם יָמִים"** גִּימְטְרִיא תַש"ל, רוֹצָה לֹאמַר כִּי בְּכָל שָׁנָה שִׁס"ה יָמִים, וּב' פְּעָמִים שִׁס"ה הוּא תַש"ל, וְכָלְלוֹת ו' אוֹתִיּוֹת שִׁס"ה גִּימְטְרִיא תַש"ל, כְּמִנְיֵן אֲדֻנָּי פְּשׁוּט וּמְלוּאוֹ גִּימְטְרִיא תַש"ל, וְהוּא נִקְרָא קֵץ הַיָּמִין לְמַעְלָה. וְהֵרֵב גְּלוֹרְסוֹן מִבְּאֵר שָׂאִם ל"ו שָׁנָה נִמְשָׁכֶת הַתְּגָלוֹת קֵץ הַיָּמִין לְמַעְלָה, צָרִיךְ עוֹד ל"ו שָׁנָה לְהַתְּגָלוֹת קֵץ הַיָּמִין לְמַטָּה. וְשׁוּב נִקְבַּל אֶת תַּשְׁע"ב. וְנִרְאֶה לְהוֹסִיף שְׁהַאָר"י מְדַבֵּר עַל קֵץ הַיָּמִין לְמַעְלָה, לְכֵן הוּא נוֹתֵן רְמֵז שֶׁל שִׁס"ה שִׁס"ה, כִּי שִׁס"ה מְרַמֵּז עַל יְמוֹת הַחֲמֵה שֶׁהִיא בְּחִינַת זָכָר הַמְּסַמֵּל אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, וְאִם נִעֲשֶׂה אֶת אוֹתוֹ גִּימְטְרִיא שֶׁל הַאָר"י עַל שְׁנַת הָעֵבוֹר שֶׁהִיא שִׁפ"ג יָמִים ב' פְּעָמִים שִׁפ"ג הוּא תַש"ס, וְכָלְלוֹת ו' אוֹתִיּוֹת שִׁפ"ג שִׁפ"ג גִּימְטְרִיא תַשְׁע"ב. לְהֵלֵן נִבְיָא טְבִלַת דְּלוּג אוֹתִיּוֹת מֵהַרְה"ג ר' מִתְּנִיָּהוּ גְלוֹרְסוֹן שְׁלִיט"א שְׂמֻצָא בְּתוֹךְ פְּרִשְׁתִּי כְּלֵי הַמִּקְדָּשׁ אֶת הַצְּרוּף אוֹר הַמְּשִׁיחַ תַש"ל וְתַשְׁע"ב.

10	אור המשיח המורה סוד קדיש	2557
9	שמות לו: ז (7:36)	133126
8	במצרים יראו העמסאי והוויאמי נובי והוהובמשהעד ואזישי רמשהובני ישראל אתהשי רההזאת לי והוויאמרו לאמראש	ב יד: לא
7	קטו לחמששנהשני העמר לאחד ויבאו כל נשיא העדהו יגידו למשהו יאמרא להםהוא אשר דברי הוהשבתו ושבחקדש לי הוהמחרא	ב טז: כב
6	פסתי בי קאי שובי קרעהו הוודעת אתחקי האלהים ואתותי ווי ואמרתח קמשהאלי ו לאטובהדבראשראתעשהנבל לתבלגמאתה	ב יח: טז
5	מי קע להאדמהאשרי הוהאליהי כתיב לך לאתרצח לאתנאף לאתגבל לאתענהברעקד שקר לאתחמדבי יתעק לאתחמדאשרעק ועבדו	ב כ: יב
4	רע לחמו רע לשהע לשלמהע לכ לאבד האשרי יאמר כי הווא העד האלהים באדברשני האשרי רשיע קאלהים ישלמשני לרעהוכי ית	ב כב: ח
3	ויאמרו כל הדברי אשר דברי הוהנעשהו וכתבמשהאת כל דברי הוהו ישכסבבקר ויבן מצבתחתחתההרושתי מעשרהמצבה לשנים	ב כד: ג
2	בהרה ואתהמשכן תעשהעשר ירע תשמשצרו ותכלת וארגמן ותלעתשני כרבי מעשהחשבבתעשהאתמאר הקיריעההאחשתמנהוועשה	ב כה: א
1	המסכף ורחבהחצר לפאתי מקלעי חמשיסאמהעמד הסעשרה אדני הסעשרהו רחבהחצר לפאתקדמה צרחהחמשיסאמה וחמשעש	ב כז: א
	נפתשו ואבנטהשמהעשרהקסו לבני אהרן תעשהכתנת ועשית הסאבכטיס ומגבעו ותעשה להם לכבודו ולחפאתו והלבשתאתםאת	ב כח: ט
	לכשמה לדבראלי קשם ובעדתי שמהלבני ישראל ונקדשכבודי וקדשתי אתהלמעד ואתהמזבח ואתההרן ואתבני וקדש לכהן	ב כט: מב
	שהבהמלאכה וכרתהכפשההואמקרבועמי הששתי מיסיעשהמלאכהובי ומהשב ע שבתשבת וקדשלי הוהכ להעשהמלאכהבי ומ	ב לא: יד
	הוהא למשהאמר לבני ישראל אתעמקשהערף געאחדאע להבהקרבך וכלייתך ועתההורדעד יקמעליך ואדעהמהאעשהלך ויתנצ	ב לג: ה
	רבעיסיס וסוארבעיסיס לי להלחםלאאכלומי לאשתי ויתבעלהלחתאדברי הברי תעשרתדבריסיסויהיברדתמההרסיני ושב	ב לד: כח
	אליעשוועדמלאכהלחור ומתקדשו כיכאלהעממהביאוהתמלאכההיתדהיסיסלכ להמלאכה לעשו ותאתהוהויתויעשו לכחכם לבבעשיל	ב לו: ו
	אחד כפתר ופרחו ושלשהגבעי ממשקד יסבן נהאחד כפתר ופרחו כל ששתהקניסיהיצאיסמן המנרה ובמנרהארבעהגבעי ממשקד יסכ	ב לז: יט
	אתמעלכתפתהאפדאבני זכרון לבני ישראל כאשרצוהי הוהאתמשהויעשאתהחשן מעשהחשבכמעשהאפד זהבתכלת וארגמן ותול	ב לט: ז
	שרצוהי הוהאתמשהו יקחו יתן אתהענדתאלהארץ ויסמאתהבדיסעלארץ ויתן אתהכפרתעלהארץ למעלהו יבאאתהארץאלהמש	ב מ: יט
	הןאתאזכרתהמגרשהו ומשמנהעל לכל לבנתהאשהלי הוהואם זבש למיסקרבנו ואסמן הבהקרהואמקריבאם זכראם נקבהתמיסיקרי	ב ט: ט
	במק וסמהעלהו לקחהכהןמדמהבאצבעו ונתןעל קרבתמצחהעלהואתכלדמהישפקאליסוד המזבח ואתכללבהיסיסרכאשרהווסה	ג ד: כט
	סיקדשו ידברי הוהאלמשהלאמר צהקרב אהרן ובני אשר יקריבו לי הוהבי וסמהמשחאת ועשיתהאפהס לתמנחהתמי דמצציתה	ג ו: יא
	הלמעד ויאמרמשהאלהעד זההדבראשרצוהי הוהלקשתי ויקרבמשהאתהרן ואתבניו וירחףאתסבמיסו יתןעלי ואתהכתנת	ג ח: ד
	ואתהדמו יצקהוועלהמזבחסביב ואתהעלההמצאיאו לי ולנתתי הוהאתהראשו יקטרעלהמזבח וירחףאתהקרב ואתהכרעיסו יק	ג ט: יב
	ואתהכוסו ואתהשלך ואתהישוף ואתהתנשמת ואתהקאת ואתהרחם ואתהחסידיההאנפהלמי נהואתהד וכיפת ואתהעטליכ לשרקה	ג יא: יז
	ספר וחתפרחהצרתעבדו וכסתההצרעתאתכלעוור הנגעמראשו ועדרגלי ולכלמראהיני הכהן וראהכהן והנהכסתההצרעתא	ג יג: יב
	פשתיסאו השתיאו הערבאו כלליעוור לטהרו או לטמאו וידברי הוהאלמשהלאמר צאתהי הוורתהמצרעבי ומסרתו והוובאאל	ג יג: נט
	למחוקלעי ראלמק וסטמאו והבאאלהבי תכלימי הסגיראתו יטמאעד הערב והשכבבייחכבסאתבגדי ווהאכללבייתי כבסאתבגד	ג יד: מה
	לפניי הוהפתחהלמעד ונתןאהרןעלשני השעיסרגרלו ונתןלאחד לי הוהוגורלאחד לעזאזלוהקריבאהרן אתהשעי ראשרע	ג טז: ז

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
 ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982.
 או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il
 המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות [סוד חיי האישות לאור הקבלה לנושאים בלבד], או את הגליון השבועי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.